

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Bonaventuræ Episcopi Cardinalis Albanensis,
Seraph. Doctoris Ecclesiæ, Speculum Disciplinæ, Et
Profectus Religiosorum: Libelli ad pietatem vtilissimi**

**Bernardus <de Bessa>
Bonaventura <Heiliger>**

Antverpiæ, 1591

De gradibus dilectionis proximi. Cap. XXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53148](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53148)

De gradibus dilectionis proximi.

CAP. XXVIII.

DILECTIONIS proximi primus gra- ^{Primus}
 dus esse videtur, Nullum odire, nulli ma- ^{gradus.}
 lum cupere, nullius velle bonum impedire, in
 necessitate proximo auxiliū subuentionis non
 subtrahere: & breuiter, vt nulli faciat malum
 vel cupiat cum voluntatis consensu, & bonum
 proximo optet & faciat, sicut sibi velle debe-
 ret si indigeret. In his duobus consistit imple-
 tio illius præcepti, Diliges proximum tuum ^{Mat. 22, 39}
 sicut teipsum. scilicet quod tibi odis ab alio ^{Tob. 4, 16}
 fieri, tu ne alteri facias. & quæcunque vultis vt ^{Mat. 7, 12}
 faciāt vobis homines, & vos facite illis. Hęc est
 Lex & Prophetæ. Hoc enim docet lex naturæ
 & scripturæ, pariter secundū expositionem
 sanctorum orthodoxorum. Profectus dile- ^{Secundus}
 ctionis est, sic alterius profectui congaudere, ^{gradus.}
 & bonum alterius diligere quasi proprium, &
 sic eius aduersitati compati sicut propriæ, vel
 aliena luera, sua deputare ex affectione pie-
 tatis. Ad Romanos: Gaudere cum gaudenti- ^{Rom. 12, 15}
 bus: flere cum flentibus, id ipsum inuicem
 sentientes. Item sic bona aliena vel mala sen-
 tire sicut propria. Ad Corinthios: Quis enim ^{2. Cor. 12,}
 infirmatur, & ego non infirmor, &c. Vbi au- ^{29.}
 tem talis inest affectus, ibi necessariò non de-
 erit subuentionis effectus, quantum patitur
 oportunitas. Sicut enim sana membra corporis
 congaudent sibi: & compatiuntur mutuò: ita
 apparet illum affectum sanatum esse à stupo-
 re insensibilitatis viciosæ, qui iam nouit intel-
 ligere quæ proximi sunt ex seipso. Ad Ephe ^{Ephes 4, 27}
 sios: Sumus enim inuicem membra. Vnde
 Dominus noster Iesus Christus, à quo omnis
 doctrina perfectionis nobis influit, sicut mē-
 bris à

bris à capite sensus & motus, deputat sibi fieri quicquid membris etiam infimis infertur: sicut ipse dicit, Quod vni ex minimis meis fecistis, mihi fecistis. Perfectio dilectionis proximi est, diligere inimicos ex affectu, & ea dulcedine erga odientes & persequentibus se affici, sicut erga singulariter dilectos, & non solum res temporales, sed etiam corpus pro fratribus ponere paratum esse, non tantum pro spe præmij martyrij, sed magis pro affectu fraternæ salutis. Hanc Christus docuit, qui pro peccatoribus inimicis suis mori dignatus est: ut illa peccata, quibus ipsum offendimus & contempsimus, expiaret. Ioannes: Maiorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Hanc didicerunt ab ipso sancti, qui se morti pro fratribus obtulerunt, qui se in seruos pro aliorum redemptione vendiderunt: ut Paulinus, qui ut aliorum fami consulere, ipse fame cruciabatur: qui pro intersectoribus suis deuotè orabant, & sua benignitate, inimicorum seuitiam lenire; & malum in bono vincere studuerunt. Hanc Ioseph patriarcha, Moyses, Samuel & David, Iob, & alij quamplures sancti, multipliciter ostenderunt. Et reuera tales sunt verè sapientes, qui sic diligunt inimicos: quia centies maiora bona præstant eis persequendo quàm subueniendo, sicut qui raperet mihi talentum plumbi, & poneret in eundem locum talentum auri puri. Quid potest homini sancto nocere inimicus? Honorem mundi vel delicias vel diuitias, ex quibus nutritur carnalis concupiscentia, potest ei aduersarius subtrahere, spoliando, detrahendo, persequendo: sed ista sancti non amant: ideo non contristantur, cum ista subtrahuntur eis. Nam si ista quæ mundi sunt diligerent, & de amissis valde dolerent

Mat. 25, 41

Gradus
tertius.

Ioh. 15, 13

Greg. 1. 3. mo
vlt. cap. 1.

dolerent, non esset charitas Dei Patris in eis. ^{L. 10. 2. 10}
 Cum ergo aufert eis mundana inimicus, quæ
 eis sunt odiosa & onerosa, cumulantur eis do-
 na spiritualia, & merita cælestia. Vnde David:
 Iudicia Domini vera iustificata in semetipsa: ^{Psal. 12. 12}
 desiderabilia super aurum & lapidem precio-
 sum multum, & dulciora super mel & fauam.
 Et qui occasionem dat homini tanti lucri, me-
 ritò est ei diligendus. Matth. Diligite ini-
 micos vestros, benefacite his qui vos oderunt. ^{Mat. 5. 24}
 Orate pro persecuentibus & calumniantibus
 vos, & erit merces vestra multa, & eritis filij
 altissimi, &c.

De Humilitate.

CAP. XXIIX.

Nunc dicendum de humilitate: vbi sci-
 endum, quòd vera beatitudo consistit in
 cognitione summæ veritatis, & dilectione
 summæ bonitatis, & in fruitione æternæ iu-
 cunditatis. Omnes autem virtutes ordinans
 nos ad ista tria: & ideo quanto quisque magis
 fuerit ordinatus in virtutibus, tanto magis ca-
 pax erit supernæ beatitudinis. Sicut ergo cha-
 ritas ordinat nos ad bonitatem, ita humilitas
 habet nos ordinare ad veritatem. Humilitas
 est ex intuitu propriæ conditionis vel fragili-
 tatis, voluntaria mentis inclinatio. Bernardus: ^{Humilitas}
 Humilitas est virtus, qua homo verissima co- ^{quid.}
 gnitione sui sibi metipso vilescit. Duo sunt ^{Tract. de 20}
 quæ admonent nos vt humiles simus, videli- ^{gradib. Hu-}
 cet: quod sumus, & quod nõ sumus. Quod su- ^{militatis &}
 mus, non habemus à nobis, nec ex meritis no- ^{superbia.}
 stris: & ideo non oportet nos inde extolli, quia ^{Humilita-}
 alienæ potestatis est & bonitatis quicquid bo- ^{tis duæ}
 ni sumus & habemus: & inde solus ille extol- ^{causæ in}
 lendus est, cuius gratia sumus id quod sumus. ^{nobis.}